

MELYKÉTES

MELYKÉTES:
 Egy óra ..... 24 korona.
 Egy óra ..... 2 korona.
VEDŐKÉTES:
 Egy óra ..... 25 korona.
 Egy óra ..... 3 k. 40 f.
MELYKÉTES:
 6-banában pótt sor egyszer 20 fillér.
 minden következőnél 10 fillér.
 Nyitási sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
 Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 357.
KIADÓHIVATAL:
 Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 161.

Arad, 1903.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Szombat, március 28.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A szőlőfelújítás csődje.
- A képviselőház ülése.
- A lévasut ítélet.
- Mérgezett udvari tálak.
- Földelített büntény.
- Választások a román egyházmegyében.
- Időegyetem Káry Kláránál.
- Fosztogatás az ó-temetőben.
- Az országos vadászati felügyelő Aradon.
- A diáksapkák.
- Tárca: Gyóntatás. Irta: Bob.
- Csarnok: Egy kis fehér bott. Irta: Lux Terka.

A szőlőfelújítás csődje.

Arad, március 27

A bortermelésben Magyarországot is messze fölülmuló Franciaország megelőzte Magyarországot a filloxera pusztításában. A legnagyobb bortermő vidékeket megkopasztotta ez a ragály és bizonyosra vehető, hogy onnét importált szőlővesz-
 szökkel hoztuk a filloxerát a magyar szőlőhegyekre. Hogyan, miként jött a csapás, az elvégre mindegy, de bizonyos az, hogy amikor legféltelenebbül dühöngött ott a filloxera, se a borfogyasztás, sem a borkereskedelem nem szünetelt, sőt talán sohase virágzott oly mértékben, mint akkor. A szőlő-felújításhoz évek hosszú sora, szakadatlan munkásság igényeltetik és amíg ezt befejezheték, onnét vették a kereskedők a bort, ahol azt találták. Nem voltak scrupulusaik a bor összeállításában és Magyarországból, ahol akkor még

gazdag boresztendők voltak, Fiuméből, Triesztből hétről-hére óriási hajórakományokban vitték a „kikészített” borokat Bordeauxba. Hány ezer hektoliter aradvidéki bor érte meg tiznap tengeri ut és megfelelő kezelés után föltámadását, mint finom zamatu bordói! Előbb itthon „kezelték” azt, mielőtt a hajóba rakták. Minden szemérem nélkül 2—3000 hektoliteres kádakat állítottak föl trieszti és fiumei tengerparti raktárházakban, melyekbe beleöntötték a kocsi rakományokból odaérkezett borokat. Mig az egyik pumpával kiüresítették a hordókat, a másikkal a fiumei vagy trieszti vízvezetékek vizet keverték a borhoz, majd egy harmadik szivattyúval a szesz hordókat üresítették ki és magyar szeszgyárak soha oly jó üzleteket nem csináltak, mint ezen időben. Mikor azután együtt volt a nagy kádban a bor, a víz és a szesz, — hajrá, akkor kezdődött az egyenlítés, hogy az a nagy tömeg bor egyforma legyen, elérje a szükséges, a vásárló által előírt 12 vagy 14 fok szesztartalmat és a magyar, főleg budapesti borkereskedők így abbana helyzetben voltak, hogy ily nagy fokkal bíró borokat 20—22 fillér árban rakhassanak hajókra, melyek büszkén szeltek a tengert, mig Marseillesben, vagy Havréban partot nem értek, ahol kirakták a magyar „bort”, majd szétmentek onnét a telt hordók vasuton a borvidékekre, pincében elhelyeztettek, ahol a francia pincemes-
 terek vették azokat kezelés alá és az ő

művészetökkel olyan „helyre” francia bort készítettek ebből a kotyvalékból, hogy azzal akkor is elláthatták a világpiacot francia borral, amikor ugyancsak szomorú kopárságban tengődtek a gascogni és más vidékbeli szőlőhegyek. A francia kormány ismerte ezen bor eredetét, mégis oly kedvező vámtételeket szabott meg a behozatal részére, hogy lehetővé tette a behozatalt tőlünk, Tirolból, Spanyolországból és Olaszországból. De se a borfogyasztás, se a kereskedelem nem szünetelt és amikor helyreálltak a francia szőlőhegyek, nem kellett már se bevétel, se prämium, se vámkedvezmény, változatlan jó piacra talált a francia bor, mely elfoglalta régi helyét és a rekonstruált szőlők ez előtt két évvel már olyan szüretet adtak, hogy finom borokért se kaphattak a termelők többet 10—15 franknál, de a mennyiség kárpótolta őket a rossz árért.

Es mikor Magyarországon bekövetkezett a nagy pusztítás, hasonló intencióktól vezéreltetve, megnyitotta a kormány most a filloxera pusztítás előtt álló, nagy bortermelő Olaszországot a magyar föld részére, a mi akkor helyes intézkedés volt, mert így a magyar borkereskedelem jutott azon helyzetbe, hogy föntarthassa a versenyt és ne engedje magát oly piacokról leszorítani, melyeken eddig a magyar bor keresett volt. A magyar borkereskedők távolról se voltak oly szemérmetlenek, mint francia kollegáik. Egyik-

Gyóntatás.

Irta: Bob.

Csunya őszi délután volt. Vad, hideg eső verte az ablakot; úgy futott végig az üvegtáblákon az esőcsepp, mintha el akarta volna gyorsan, temetni a tovaröppendő nyár omló könnyeit. Had merüljön mindenfeledésbe, aztán legyen örökös temetés a feltámadás reménysége, új tavasz virágfakadása nélkül.

Benn, a cserépkályhában halkan duruzsolt az izzó parázs. A nyitott rostélyon át kicsillámolt a tüze s fantasztikus sávokat rajzolt a szemközti falra, enyhe, nyugalmas szelidséget az egész szobára, meg arra az asszonyra, ki fázósan gubbaszkodott össze a pamlag sarkában. Ökölnyi kis arcából két villogó szem lángja lobogott elő; a keze ott nyugodott az ura vállán. Néha fejtévedt a fejére, játszadozott a hajával, majd végigsimította az arcát becézve, szeretettel, ideges remegéssel.

Úgy ápolta az ember az asszonyt, mint valami gyöngy, üvegházi virágot. Törékenysége inkább a lelkében mutatkozott, az olyan könnyen haltott az impressziók birodalma felé, hogy elgyötörje magát gyermekes, együgyűségekkel, küzdelmet folytasson soha nem létező rémekkel. A férfi pedig hagyta, vagy ha szükségét látta, engedett is utána. Ezt is csupa szelidséggel tette, mint aki ismeri azt a lelket, amelyet engedni kell, hadd lázongja ki magát, hiszen egy sem használ semmit a magyarázat.

Egy erősebb hang talán még veszedelmet is idézhet elő, avagy jobban szítja a lángot.

— Itthon marad, kis fiam? szólalt meg félve, inkább leheletszerűen.

— Itthon, Unom az egész világot, nem akarok senkit se látni. Azzal a zsúrtársasággal pedig rövidesen szakítok. Nem kell, unalmas, szörnyű. Csak itthon érzem jól magam maga mellett.

A keze lesiklott az ura válláról és annak a kezét kereste, hogy beléje temetve a magáét, megborzongjon az érintésétől, elfussa a láz a szoritásától. Úgy ismételte meg.

— Csak itt érzem jól magam. Szeretsz?

A férfi felelet helyett fölkeszött melléje és lecsókolta az ajkát. Azt érezte, hogy az a csók többet mond minden beszédnél, jobban kifejezi annak a lángnak az őszinteségét, amely ép úgy lobog most is, a házasság harmadik esztendejében, mint valamikor régen, a mátkaság boldog korszakában. Oh, boldogságos volt az a korszak is, hiszen tengernyi álom megvalósulását jelentette s ezt a folytonosságot nem tudta volna semmi megzavarni, még egy-egy pillanatnyi félhőjárás sem.

Akkor, régen, mikor megtelt gyönyörűséggel, sejtelmes reménységgel a szívük, alig tudtak szóhoz jutni. Odahaza, az egyedüllet perceiben úgy szónokolt mindegyikük! Annyi kérdést intéztek látatlanul egymáshoz és erős volt bennük a vágy, hogy holnap, az újabb találkozásnál, elismételik mindazt élőszóval is. Aztán nem tudtak beszélni. Rózsaszínű köd borult rájuk,

nem láttak semmit a világból a saját szerelmükön kívül, nem vettek észre senkit, csak egymást. Az ajkaik helyett a lelkük beszélt, azzal fonták körül egymást, annak a sugallatait érezték meg, találták ki. És hosszú csönd után megszólaltak:

- Szeretsz?
- Szeretlek. Hát te?
- Imádlak.

A férfi ilyenkor szemrehányóan fordult feléje.

— Ne mondd azt a szót. Nem érdemlem meg.

— Én pedig úgy érzem, hogy ez sokkal többet fejez ki. Ebben benne van az egész lelkem, az imádságom, mindennem. Én téged csak így szeretlek.

— Az imádat az enyém, mert te vagy a balvány. Te csak szeress a te becsületes lelked őszinteségével és engedd, hogy „én” imádjalak.

Oh, nagyon boldog idők voltak azok, de nem változtak meg később sem. A megbeszélési valójukat, igaz ugyan, hogy még mindig nem intézheték el, csak gondoltak azokra a régi napsugár boldogító melegével, egymás szeretetével és ha jött zivatar, vihar, az ő szívükben mindig tavasz nyitott. A beszédjük is ritkán változott, megmaradt a régi:

- Szeretsz?
- Imádlak. Hát te?
- Aztán:
- Mindig?

másik, hogy győzze a versenyt, a bormanipulációnál nálunk perhorreskált eszközökkel olcsóbbította az előállításí árt, de ez titokban történt, míg azután jött a nagy leleplezés, a közbotrány, a fölfújás, a magyar bornak teljes diszkreditálása és ezzel a kereskedelem tönkretétele, pedig ma már belátja mindenki, hogy az ugynevezett borhamisításnak egyetlen igaz ellensége van és ez a jó termés, mely fölöslegessé tesz minden manipulációt, a mint ma a francia borkereskedők szemébe nevetnének annak, aki azt tanácsolná nekik, hogy keverjenek vizet, vagy szeszt a borhoz. Ezt az időt kellett volna bevárni nálunk is, de nem ez történt! Nem ismertettük a tovább történeteket. Tudja ma mindenki, hogy a magyar borkereskedelem megszűnt tényező lenni, bortermelőink panasza mind hangosabb lesz, hogy borkészleteiken nem tudnak tudadni. Megcsappantak a borfogyasztók, kevesebben vannak jóval, mint voltak, de akik nem tudják nélkülözni a bort, azok is kénytelenek kevesebb beérni, mert annyi minden teher és adó nehezedik a borra, hogy ha mindjárt kis haszonnal elégszik is meg a vendéglős, azt olcsón még se mérheti és kinek telik a mai drágaságnál többre, mint ami éppen nélkülözhetlen?

Ott állunk tehát ma, hogy válságos helyzetben van a bortermelés, nagy gondokkal küzdenek azok, akik megfelelő saját tőke hiányában idegen pénzzel ujtották föl szőlőiket és most ezen kölcsöntőkének kamatait se tudják megfizetni, nem is szólva arról, hogy tőketörlesztésre egyelőre nem is gondolhatnak. Egyre-másra hallunk szomorú híreket, hogy ez vagy az a nagy szőlőtermelő ment tönkre és különösen faluhelyen, ahol igen sokan anyagi viszonyaikat messze meghaladó összegeket fektettek a szőlőhegybe, nem győzik tovább, a legnagyobb gondokkal küzdenek, vagy egészen tönkre mennek. Az amerikai szőlőveszőkkel folytatott üzlet se hozta meg mindenkinek a várt gyümölcsöt.

Mert, hogy nagy baj van a szőlőtermeléssel most is, a mikor már szépen fi-

zet a szőlőtőke, kell-e ezt bővebben magyarázni, mikor nyílt szemmel körülnézünk? Nem szabad azok után itélkezni, akik gazdagok, akik a legértékesebb tárgyat rakhatják nagy mennyiségekben a tőke alá, a kiknek nem kell takarékoskodni a fölujtási munkálatoknál, akik kedvtelésből szőlősgazdák és a kiknek mindegy: két vagy husz hektoliter bort hoz-e a szőlő holdja. Nem kell azzal törődniök, pincéjükben van-e a termelt bor, vagy a korcsmában, vagy palackokban fogyasztják-e azt, mert birják és nincsenek ráutalva a szőlő jövedelmére, melynek kezelése nekik csak mellékfoglalkozás, szórakozás, vagy multság. Hanem azokat kell figyelniök, akik kizárólag kölcsönpénzből ujtották föl szőlőiket és mikor most munkájuk jutalmát várják, azt nem találják meg, mert vagy a termés csalta meg várakozásaikat, vagy a bornak alacsony az ára, vagy éppenséggel nincsen keletje és a nagy költség, — azt meg kell fizetni, bárhonnét teremtsen is azt elő a szőlősgazda. És szaporodnak az esetek anyagi válságokról és otthonos lesz a gond a szőlősgazdánál, ahol a szomorú és kérhetetlen egyszeregy váltotta föl a régi idők vigását, pajzán jó kedvet, melyre a szőlősgazdát a szüret és az új bor derítette!

Az agrárbank kölcsöneivel elértük azt, hogy úgy nagyjában felujithattuk a szőlőket. De a sok kísérletezés, amíg mindenki megtudta, ha ugyan megtudta, mily idegen szőlőfaj terem meg a talajban, nagy pénzt emésztett föl. Szegény nép el se bír ily kísérletezést. És amikor az agrár-kölcsönökkel az állam segítségére sietett az országnak, mindenki úgy látta, hogy most már el van hártva minden akadály és vígan láttak hozzá a fölujtáshoz. Nem volt semmi baj, ameddig kamatmentes volt ez a kölcsön. Adósság sohse okoz az adósnak főfájást, amíg azt megfizetni nem kell! De amikor letelt a kölcsön kamatmentessége és a szőlő jövedelme még se mutatkozik, akkor jönnek a nehéz, súlyos idők, melyekből a szegény embernek a kivergődése csaknem

lehetetlen! A bor ott hever a pincében, kevés is volt, ára se volt, vevője se akad, az adósság pedig nyomasztó, elviselhetetlen, — mit tehet ilyenkor a szegény termelő? Ott hagyja a csapot, papot, és megy messzire, mitsem törődve azzal, mi jön utána. Dolgozott, küzdött, munkálkodott, de munkájáról elmaradt az áldás és többet nem adhat, mint mindenét. Ráadásul adja még elveszített boldogságát is! Az agrárbank a kölcsön nyújtásánál mitse vet a latba. Oly megállapodása van a kormányval, melynek erre a törvényhozás adott fölhatalmazást, hogy a kormány szavatol az adósságok kamataiért és a tőkékért. Aki a kamatmentes idő letelte után nem fizet, azt az agrárbank figyelmezteti fizetési kötelezettségeire, de ha ennek eredménye nincsen, akkor ott az állami végrehajtó, mert az adóhivatal beszedi a járandóságot ott, ahol azt találja. De arra még nem gondolt senki, hogy az agrárbank a kölcsönök kamatainak megfizetésére addig adjon haladékot, amíg saját közegei útján arról nem szerez meggyőződést, hogy az adós immár fizethet, hogy bora termelt, hogy a munkabéren fölül maradt még annyi, hogy abból még fizethet, ahol pedig azt látja, hogy nem volt termés, vagy az, a mi volt, nem értékesíthető, ott ne lépjen föl, mint a jog és hitelező képviselője, hanem könnyítse meg annak a fizetni nem tudó, szegény adósnak föladatát és várja be, míg fizetni tud.

Tudjuk jól, hogy a pénz nem ismer liberalizmust. Az forog ide-oda, meghatározott, kimért utakon, de a szőlőfölujtás processzusa Magyarországon más elbírálás alá esik, mint más gazdag országokban, ahol ezen fölujtást a termelők önjerejükből eszközölhették. A mi termelőink tulajdon részben kölcsönpénzzel dolgoztak, míg termőképessé tették a szőlőt. Nagy türelem, elnézés kell ahhoz, míg bortermelésünk át esik mai krízisére; amíg borkereskedőink visszahódíthatják a magyar bornak az elveszett piacokat, amíg a külföldön ismét el is fogják hinni, amit egyik new-yorki borbehozatali cég, mint jeligt

— Örökké . . .

Azon a csunya őszi napon belopódzott az asszony lelkébe a köd és emésztette, marta. Ilyenkor fantasztikus gondolatok gyötörték s olyasmí is eszébe, jutott ami máskor — a tiszta verőfény napjaiban — elkerülte. Az őszi köd a legrosszabb barát, mert kételyt szül, érzékeny nyé teszi a nyugodtságot, aggodóvá azt, aki biztos minden dolgában.

Nem először történt most sem, tudta már a férj, hogy ismét közeleg valami és ezen át kell esnie. Nem hiába unt bele az asszony olyan hirtelen ártatlan, apró szórakozásaiba. Már is kezdte.

— Szeretnék valamit kérdezni magától.

— Mit? kis fiam.

— Valamit. Tudom, hogy ki fog nevetni érte, de megteszem mégis.

— Nem nevetem ki édes szivecském, csak mondja.

Nehéz volt hozzákezdni, mintha restelődött volna is egy keveset. Elkerülte a tekintetét és föloldalt fordulva tőle, odahúzódott az őébe, hogy ne lássa, miképen vergődik az édes oktan kis lelke.

— Igazán nem nevet ki?

— A legbizabban.

— Es őszinte lesz?

— Magával szemben mindig az vagyok.

Az asszony ismét szünetet tartott, — most közeledett végre a tulajdonképpeni tárgyhöz.

— Akkor mondja meg, hogy szeretett-e kívülem még mást is? Nézze, ne értsen félre.

Teljes biztenségben vagyok a felől, hogy maga az enyém. Úgy érzem — mert ez a hitvallásom, — hogy soha nem is lesz másé és egy pernyi okom sem akad a kételkedésre. Maga jó és hűséges; gondomat visell és tűri a szélségeimet. Nem bánt, nem szomorít, — szóval boldog vagyok, nyugodt. Mégis lehetetlennek tartom, hogy mielőtt engem ismert volna, ne szeretett volna mást.

Aztán, mintha érezte volna, hogy itt őszre kell szedni asszonyos kis eszének minden bájos ravaszságát, még nevetett is hozzá. Így kedélyesebbé válik a beszéd, gyorsabban gyön a bűnös.

— Az én uramat mindenkinek szeretnie kell, tudom, hogy szerették is. Ezt mondja el, olyan mulatságos dolog így elgondolni, hogy maga után epekedett, talán most is epekedik valaki. Pedig hiába teszi. Úgy e hiába? Nos, csokoljon meg szépen. Szeretsz?

A férfi keletlenül nevetett. Mit nem akar ez a doromboló cica!

— Édes fiacskám, még ha volna is az életnek ilyen pontja, nem illenék azt elmondani.

— Nekem sem? Hát itt is tart a maga lovagiasága? Nem a felesége vagyok? Hozzám sincs bizalommal?

— Nem a bizalomról van szó, hanem másnak esetleges titkáról.

Most még élénkebb lett az asszony.

— Ahá, tehát létezik ilyesmi. Persze, tudtam én azt, hogy az uracskám ép olyan csél-

csap urfi volt legény korában, mint a többi. Tehát halljuk.

Erre már fölkönyökölt és úgy húzódott egészen az ura melléig, tovább dorombolva ebben a kíváncsi hangulatban.

— Látta, tudom, hogy oktalanság volna féltékenykedni a multra, — csakis az asszonyi kíváncsiság vezet. Semmi más. — Szóke volt?

A férfi tusakodott még egy darabig önmagával, szóljon-e, ne szóljon? Mi köze egy fehér lelkű asszonynak a legénykori multhoz, amely tele van léhasággal, pillanatnyi fellobbanásokkal, szórakoztató kalanddal? És ha még szerelmnek nevezték is azok közül bármelyiket, jogos volt-e ez a címhasználat egy tovaröppent álomnál? Mi hozta létre? A bálí levegő forrása, vagy egy folyóparti séta hangulata. Ha meddig tartott? Talán a huszonnégy órát sem érte túl és elröppött sok mással együtt. Ki ne esett volna már keresztül rajtuk! Kit nem tántorított el egy percre két kacér szem biztató mosolya? Mindenkit, aki vakon száguld az élet országútján, nem törődik a mával, nyomtalanul enged elröppenni a holnapot, nem keres, nem kutat, — főképpen pedig nincs senkije, hogy megerősítene a lelkét minden eltévelyedéstől. Hiszen más lett ő is, mikor megismerte a feleségét és az első percben észrevette, hogy ez lesz az a más, aki küllömb a többinél. Igazabban mondva megérezte azt a lelke sugallatával, amely gyönyörrel figyelmeztette sok apróságra. Apróságra, amik előtte óriásokká nővekedtek.

irt üzlete fölé: Nullum vinum, nisi hungaricum! Csak a magyar bor az igazi bor! Ezt a jó-hírt elpredáltuk. Szerezzünk újat helyébe és akkor ismét jobb időre ébredhetnek termelőink is. De addig is tenni kell valamit, nehogy egész kegyetlenségében kövesse a borkereskedelem elmulását a *bortermelés csődje*, melynek előjeleit, előfutárait már is láthatjuk! Nagyon fontos dolog ez, melylyel a legkomolyabban foglalkozni kellene, mielőtt késő nem lesz.

A kézdivásárhelyi választás. Molnár Józsiás örökét a kézdivásárhelyi választókerületben *április hó 8-án* fogják betölteni. Választási elnök: *Vajda István* árvaszéki elnök, helyettese *Nagy Károly* árvaszéki igazgató.

Mentelmi ügyek. A képviselőház mentelmi bizottsága *Perczel Dezső* elnöklése alatt ma délután ülést tartott, amelyen *Kubinyi Géza, Serbán Miklós, Pap Géza, Pap Zoltán, Pichler Győző, Olay Lajos, Szacelláry György, Hollaki Imre, Nosz Gyula, Kaas Ivor báró, Csávolszky Lajos, Ivánka Oszkár, Lyby Géza* és *Győrfy Gyula* képviselőknek mentelmi ügyeit intézték el. — A mentelmi jog fel függesztését *Hollaki Imre* ellen tudvalevőleg *Aradmegye közigazgatási bizottsága* kérte, amelynek afférja volt *Hollakival*: a nagyhalmágyi főszolgabírósg egy intézkedése miatt.

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, március 27.

Két indítvány feküdt a Ház előtt. Ezek felett kellett elsőb is dönteni a Háznak. *Zichy Jenő* dolgával rövidesen végeztek. Napirendre fogják tűzni. Az az érdekes jelenség állott itt elő, hogy az ellenzék *Zichy Jenő* ellen szavazott, míg a kormány és a szabadelvű párt mellette foglalt állást; hogy ugyanis negyven tag jelenléte is elegendő legyen a másnapi napirend megállapításához.

Visontai újból a múlt heti rendőri vérengzést hozta elő indítvány alakjában és mivel a miniszterelnök ellene nyilatkozott, újból névszerinti szavazást kértek.

— Eljen a technikai obstrukció! — kiáltották jobbról.

— Hallod a hangját, ezt a szeliden kérielő halk zenét? Látod a tekintetét, azt a bujkáló szemérmes napsugarat? Erzed a keze remegését? Hideg marad ugyan az érintésedre, érzéketlenül húzódik meg a tiedben, de azért azon keresztül köti össze a lelketeket a szerelem deleje. Maradj mellette és keresd itt a boldogságodat:

— Már megtalálta és meggyűlölte azt a léha multat, amely csupa veszteség. Hiszen nem az ő oldalán töltötte el, két óriási világrész távolgott közöttük, csak azután akadtak egymáshoz. Es arról a gyűlöletes multról ne beszéljen? Hát azért is, hadd lássa ez a kis fehér virág, hogy neki kellett elérkeznie annyi röpke kísértet, csapongó pillangó után az igazi boldogság megzemélyesítője gyanánt.

Mintha a saját gondolatvilágába kapott volna bele folytatólag, úgy mondta:

— Nem volt szőke, fekete volt.

Az asszonyi ravaszság diadala élénk tapsban tört ki.

— Ezt már szeretem. Mégis jó ember maga. Csak folytassa. Asszony volt?

Egy kicsit még is gondolkodott:

— Nem. Leány.

— Szerette?

— A magam akkori módja szerint.

— Milyen az?

— Edes Istenem, hát milyen legyen? Üres, semmitmondó, talán egy kevésbé léha is. Minden legény ilyen.

Aztán hirtelen félbeszakította:

A szavazás után úgy egy óra felé újból rátérhettek a katonai vitára.

Thaly Kálmán beszélt. Fejtegetései tagadhatatlanul érdekesek voltak, de nem tartoztak szorosán a napirendhez.

A folyosón természetesen a felett folyt a vita: mi lesz? Meddig tart az obstrukció? Választ persze hasztalan várna bárki is. Sőt már az sem bizonyos, hogy az újabb indemni ellen obstrukció nem lesz.

Részletes tudósításunk a következő:

Elnök: *Apponyi Albert* gróf.

A kormány részéről jelen vannak: *Szél Kálmán* miniszterelnök, *Fejérváry Géza* báró, *Wlassics Gyula*, *Darányi Ignác* és *Plósz Sándor* miniszterek.

Elnök megnyitván az ülést, bejelenti, hogy *Pichler Győző* a rendőrség múlt heti botránya tárgyában sürgős interpellációt fog előterjeszteni.

Papp Zoltán a napirend előtt kijelenti, hogy tegnapi interpellációját azért nem mondhatta el, mert azt hitte, hogy csak fél 3 órakor kerül reá a sor, s akkor jöven vissza a Házba, az ülés már be volt rekesztve. Így tehát a jövő szerdán fog interpellálni.

(A napirend megállapítása.)

Zichy Jenő gróf indokolja ezután megindítványát, hogy ugyanis a másnapi napirend megállapításához ne 100, de negyven tag jelenléte is elegendő legyen. Az ülés végén — ugymond — úgy sincs soha 100 tag a Házban s így mindennap megtörténhetnék az, hogy a Házat estig is együtt kell tartani a napirend megállapítása céljából. Ezt az anomáliát meg kell szüntetni. (Helyeslések.)

Elnök kérdi, kívánja-e tárgyalni ezt az indítványt?

Zichy Jenő gróf: Most sincsenek 100-an jelen.

Elnök megolvastatja a jelenlevőket, mire kiderül, hogy 102-en vannak jelen.

A szavazás megtörténvén, a többség a kormányval együtt tárgyalatni kívánja az indítványt.

Endrey: Mióta szavaz *Fejérváry* együtt *Zichy J-nóval*? (Zaj.)

Elnök kijelenti, hogy az indítványt annak idején napirendre tűzetti.

(A rendőrség és az ügyészség.)

Visontai Soma: A múlt pénteki rendőrbotrányok ügyében a rendőrség maga vezeti a vizsgálatot. Ez türehetetlen. A rendőrség egy személyben nem lehet vádlott és bíró. Ha a miniszterelnök komolyan akar kemoly vizsgálatot, akkor utasítsa a kormány, illetve az igazság-

— En, ne törődjék vele, minek erről beszélni.

— Fájdalmas?

— Nem, csak unom. Abban a pillanatban, mikor megismertem magát, elfelejtettem az egész multat. Ha pedig néha fájdalmat éreztem, az csak az elvesztett időt siratta, amit nem maga mellett töltöttem.

Ámde az asszony éppenséggel nem volt hajlandó most már félbeszakítani a beszédet. Hízogott, dorombolt tovább.

— Lásd, éppen azért beszélhet szabadabban, hiszen tul esett már rajta. — Istennek hála. Csak azt mondja, hogy megcsókolta-e?

Ez már igazán nehéz kérdés volt. Érezte az asszony is, azért két apró kezébe fogta az ura fejét és úgy nézett a szemébe.

— Megcsókolta-e?

— Ne kérdezze azt, most nem tudok reá felelni. Hiszi-e, hogy szeretem?

— Hiszem, de feleljen a csókra. Nos?

— Hát megcsókoltam.

— Sokszor?

— Nem tudom, nem érdekelt.

Az asszony csodálkozó tekintetét vetett rá.

— Nem érdekelte? Hát akkor miért tette?

— Csak. Mert ő akarta.

— De ha szerette!

— Mondom, hogy nem szerettem magán kívül senkit. Az nem szerelem, amikor másodszori találkozásunkkor már csókolózunk. Ott nem beszélünk sona arról, hogy fűzze az életét a miekhez. Emlékszik-e rá, maga már a menyasszonyom volt régóta és csak akkor mer-

ügyminiszter az ügyészséget, hogy indíton bünyvadi eljárást az ismeretlen tettesek és illetve a rendőrség ellen. Mert igazságot szolgáltatni ebben a dologban csak a független bíróság tud. (Helyeslés balról.) Kéri indítványát tárgyalás céljából napirendre tűzni. (Helyeslés.)

Szél Kálmán miniszterelnök: A vizsgálatot elrendelte és a törvény értelmében járt el. A kiadott rendeletben utasította a rendőrséget, hogy a nyomozási iratok tétessenek át az ügyészséghez és így *Visontai* indítványa felesleges, nincs szükség arra. Az ügyészséget külön utasítani nem kell, az már kötelességből is teljesíti majdan a vizsgálatot.

Felkiáltások a szébalon: Nem helyes!

— De helyes! — jobbról.

Plósz Sándor igazságügyminiszter: Röviden kijelenti, hogy *Visontai* indítványát tárgyalatnak tartja.

Visontai Soma: Most csak a tárgyalás idejének a meghatározásáról van szó és a tárgyalás időjén majd reflektál a miniszterek beszédeire.

Papp Zoltán: Mi lesz *Rudnayval*? (Derültsek.)

Gabányi Miklós: Hát még most sem függesztik fel?

Elnök jelenti, hogy 20 jelenlevő névszerinti szavazást kért. A szavazás U betűvel kezdődik.

Felkiáltások: Uuu! Uhu! Uhuu!

Visontai indítványa felett a Ház 109 szoval 52 szavazat ellenében napirendre tért.

Szünet után következett a napirend:

(A katonai javaslatok.)

Thaly Kálmán: Visszapillantást vet az eddigi katonai tárgyalásokra és konstátálja, hogy a Ház eddig is mindig alaposan vitatta meg a katonai kérdéseket és ha heves hangok is hallatszottak, a katonai dolgok hozták ezt magukkal, de ezt a vitát nem lehet obstrukciónak nevezni. (Helyeslés a szébalon.)

Ezek mindig magas színvonalon álló viták voltak, mert ha objective bírákhozak felettük, be kell látni, hogy mindig pénzügyi, gazdasági, és történelmi szempont vezette a felszólalókat. Ő (*Thaly*) már huszonöt éve tagja a Háznak. (Elnök éljenzés a szélsőbalról) ezalatt az idő alatt kötetekre menő katonai beszédeket tartott. (Eljenzés a szébalon.) Most már ritkán szólal fel katonai kérdésekben, mert más tőrre tette át munkásságát és mert a fiatalok pótolják őt.

Azt bizonyítja, hogy a mi műveltségünk nem germán, hanem perzsa, bizánci és velencei és a nemzetek Mátyás királyig tőlünk lopták a kulturájukat. Visszautasítja tehát a kedveskedő *Hassen* gyűlölködő rágalmaikat, hogy műveltségünk a németektől származik. Ez nem igaz! Számos bizonyítékot hoz fel erre nézve, fel kellett ezeket hozni *Hassen* ellen. (Zajos helyeslés.) A huszárságot teljesen mi tő-

tem megérinteni a homlokát. Nem érzi a különbséget?

Az asszony nem felelt, tompán nézett maga elé. Aztán elsiklott a tekintete a homályba borult butorzonon s megnyugodott a kályha vöröslő zsarátnokán, amíg tele lett könnyel a szeme.

— Megint ostoba voltam, mormogta magában a férj, nem kellett volna beszélnem.

Azután hozzáfogott az asszony földérintéséhez.

— Most pedig mosolyogjon. Nos, nézzen szépen a szemembe és legyen az én vigkedélyű kis feleségem. Ugyan nevéssen már édes kis szívem.

Csak hogy nem használt már ott semmi. Azok a lopva szivárgó könnyek rohamban törttek elő, lehajtotta a fejét a sarokba és zokogott csukló zokogással, hosszasan.

Az ember ismerte már ezt a szokást, hagyta, hogy könnyebbüljön a lelke. Csak amikor már szünőben volt, akkor fogta fel átázott rózsás kis arcát, hogy lecsókolja az utolsó köny nyomát.

— Szeretsz?

— Olyan jól esett lehajtani a vállára a fejét:

— Szeretlek, nagyon szeretlek, tördelte még itt is sirva, de úgy fáj a szívem. Legalább annyit mondj még, hogy sajnálod azokat a csókokat.

lünk vették át az összes nemzetek. Ezt demonstrálta is Párisban a kiállításon, a mikor külön huszártermet rendeztek be (Ejenzés.)

Mátyás király alatt Magyarország a legnagyobb műveltséget érte el az összes államok között.

Határozati javaslatában a magyar vezényszól s a magyar ezredekben magyar tisztek alkalmazását kívánja.

Kaas Ivor személyes kérdésben kijelenti, hogy Eötvös Károlyról, a minap tett megjegyzéseit, hogy tudnillik, Műlfeit Mária volt apáca jogi képviselétét elfogadta volna, a lapok közlése nyomán tette.

(Megint a rendőri brutálítások.)

Pichler Győző sürgős interpellációt terjeszt be, a melyben újabb részleteket hoz fel a rendőri brutálításokról s azt kívánja, hogy a vizsgálatot ne az érdekelt rendőrség, hanem a királyi ügyészség vezesse.

Boöthy Akos, mint a *Nemzeti Kaszinó* igazgatója személyes kérdésben szólal föl. Visszatartja a kaszinót ért támadásokat. A kaszinó minden nemzeti ünnepeken kitűzi a zászlót, de *parancsszóra* nem hallgat.

Szell Kálmán Pichler Győzőnek felalva, kijelenti, hogy a legszigorubb vizsgálatot rendelte el. Azonban, a míg a tüzetes legkisebb mozanatát a vizsgálat ki nem derítette, addig semmiféle konkluziót nem hajlandó levonni.

Kubik Béla és Lengyel Zoltán rövid felszólalási után

Tallian Béla elnök fölteszi a kérdést, tudomásul veszik-e Szell Kálmán válaszát?

Ere husz ellenzéki képviselő névszerinti szavazást kért.

A névszerinti szavazást Tallian elnök, — délután négy óra lévén — holnapra halasztotta.

A lóvasut fölebbez.

(Mi lesz az aradi közúti vasúttal?)

— Az *Aradi Közlöny* tudósítójától. —

Arad, március 27

Az aradi lóvasut-társaság ma felebbezést adott be Szell Kálmán belügyminiszterhez Aradváros törvényhatóságának a villamos vasut ügyében hozott legutóbbi határozata ellen, melyben a város a kormányhatóságot annak kimondására kéri fel, hogy miután a lóvasutttal folytatott tárgyalások nyilvánvalóan eredménytelenek maradtak, — a város többé nem köteles előjogot adni a közúti közlekedés megoldásánál a lóvasut-társaságnak, hanem akármely más vállalkozóval tárgyalást kezdhet s avval köthet szerződést, amely a legkedvezőbb ajánlatot teszi.

A felebbezés beadása körülbelül azt jelenti, hogy közúti közlekedésünk megjavítása még több idővel elhalasztódik, mert ahhoz, míg ezt az immár felette bonyolulttá vált ügyet a miniszteriumokban — pláne kettőben is — áttanulmányozzák s a miniszterek döntését elkészítik, jó egy-néhány hónap szükséges; nem is számítva itt arra, hogy minő újabb komplikációk állhatnak elő a miniszteri döntésből. Ha végül elgondoljuk azt is, hogy ennek a viszontagságnak, amely a város és lóvasut között létezik, bírói pör is lehet a vége — amit különben a lóvasut-társaság felebbezése már említ is — kétség támadhat az emberben afelől, hogy vajjon egyáltalában lesz-e valaha más közúti közlekedésünk, mint az annyiszor meggyűlölt lóvasut?

A társaság felebbezését, melyet dr. Mülek Lajos és Tenner József irtak alá, kivonatossan az alábbiakban közöljük:

(Hol marad Arad?)

Mielőtt a felebbezés anyagát ismertetnénk, érdekesnek látszik felemlíteni, hogy a *Magyar Vasúti Forgalmi Részvénytársaság*, a mely

az egyéb vidéki vállalatok mellett az *aradi közúti vasut* részvényei legnagyobb részének is tulajdonosa, most adta ki jelentését az 1902. évről. A jelentés megemlékezik a vállalattal kapcsolatban álló vidéki közúti vasutakról, a melyek villamossá leendő átalakítása tervbe van véve. Az igazgatósági jelentés ezen része így szól:

Az érdekkörünkbe tartozó közúti vasutaknak tervbe vett átalakítását eddig még nem vihettük keresztül, minthogy az érdekeit városok hatóságaival folyamatban lévő tárgyalások még nem voltak befejezhetők. Kilátásunk van azonban arra, hogy a *nagyváradi és debreceni vasutak villamosítását a közel jövőben megkezdhetjük.*

A fentemlített közúti vasutaknak jövedelmezősége a várakozásoknak általánosságban teljesen megfelel, sőt a temesvári villamos vasut várakozásunkatj felül is multa, a mennyiben ennek a közlekedési vállalatnak forgalma folytonos fejlődésben s jövedelme ennek folytán állandó emelkedésben van.

Az *aradi közúti vasut*ról nincs szó a jelentésben, a mivel a Forgalmi társaság nyíltan beismeri, hogy az aradi villamos vasutat egyáltalában *nincs szándékában megcsinálni.* Ezt bizonyítja maga a felebbezés is, mely a társulat elveszendő jogait akarja megmenteni, de semmi biztosítékot nem nyújt arra, hogy az egész város közönségének érdekei kielégítve lesznek, még abban, a társulatra nézve legkedvezőbb esetben sem, ha a miniszter helyt adna felebbezésüknek.

(A felebbezés.)

A társaság a miniszterelnökhöz intézett beadványában sajnálatának ad kifejezést a fölött, hogy erre a felebbezésre szükség lett, de a közgyűlés határozata — mondja a felebbezés — olyan rendelkezéseket tartalmaz, amely ellen a társaság lényeges jogai és érdekeinek védelmére jogorvoslattal nem élni, kötelességmulasztás volna.

A város határozata — a felebbezés szerint — jogi tévedéseken alapul, amelyek földerítése mindkét fél érdeke. Az eredeti szerződés mindkét félre csak akkor lett volna kötelező, ha azt a miniszterium jóváhagyta volna. Jogszabály, hogy részleges, vagy módosítással való elfogadás: az ajánlat visszautasítása s egyszersmind új ajánlat. Ennélfogva a régi szerződés jogérvényes nem lehet, s az nem válhatott és csak ha az új szerződéskötési ajánlatot a társaság elfogadta volna, csak akkor lett volna új szerződés.

Nem tartozik a társulatra annak bírálataba bocsátkozni, hogy vajjon közigazgatásilag lehetséges-e, hogy a belügyminiszter három év után mindazt elfogadja, amit három év előtt elfogadhatatlannak tartott. Jogi lehetetlenség, hogy a jogilag többé nem létező szerződést újból feltámaszszák.

Nem lehet az, hogy a társulat négy és fél évig kötelezettségben volt egy ugyanannyi idővel előbb aláírt szerződéssel. Ellentmondás az, hogy a város módosításokhoz ragaszkodik, másfelől a szerződés változatlan jóváhagyását kívánja.

Azt bizonyítgatja, hogy négy és fél év óta, mióta a szerződés létrejött, változtak a viszonyok. Ezt elismerte a törvényhatóság is, mikor egy és más irányban módosításra hajlandónak nyilatkozott.

(A motoros közlekedésről.)

Világszerte gőz és benzin motoros járművek uralják a helyközi és közúti forgalmat, s fejtegeti azon ajánlatának előnyeit, melyben a várostól időhaladékot kért a motoros közlekedés tanulmányozására.

Ismerteti a csanádi vasutakkal kötött peageszerződést s azt fejtegeti, hogy Arad jövő közlekedése láthatóan ide gravitál. Hejyes volna

ide összpontosítani a figyelmet, akkor legalább megmenekülne a város a felső vezeték eszlepaítól s azoktól a többször hangoztatott hátrányoktól, melylyel a villamos-közlekedés jár.

Bizonyítgatja, hogy a város más vállalkozóval szerződésre nem léphet mindaddig, míg ők késznek nyilatkoznak a harmadik ajánlattevő feltételeinek teljesítésére, annál is inkább, mert az 1868-ban kötött szerződés szerint száz ölnyi paralell távolságban a lóvasut közúti vonalaitól, senki más közúti vasutat nem fektethet le.

(Mit kíván a lóvasut?)

A felebbezés befejező — kérelmi — része szóról-szóra így hangzik:

Mindezek alapján s annak megjegyzése mellett, hogy ezen felebbezésünk dacára is fenntartjuk magunknak azt, hogy szerződéses jogainkat szükség esetén bírói uton is érvényesítsük, aziránt esedezünk a belügyi és kereskedelemügyi miniszter urakhoz,

hogy Aradváros közönsége törvényhatósági bizottságának március 11-én tartott közgyűlésén hozott határozatát feloldani, a város közönségét a felterjesztett szerződés változatlan jóváhagyása iránti kérelmével elutasítani s a város közönségét arra utasítani méltóztassék, hogy figyelemmel az arad-csanádi vasutak által a velünk egy kísérleti évre s 1903. év végeig terjedő időre megkötött peageszerződés alapján közúti vonalainkon gőz és benzin motoros kocsikkal folytatott kísérletekre engedjen nekünk a kísérleti idő tartamára haladékot a motoros üzem kipróbálására, s a kísérleti idő leteltével ezen kísérletek eredményéhez képest lépjen velünk elsősorban tárgyalásra a motoros üzem behozatala s közúti lóvasutunknak motoros üzemre való át- és kiépítése iránt, vagy másodsorban folytasson velünk közúti lóvasutunknak villamos erőre való át- és kiépítésére nézve az eddigi tárgyalások során is kijelentett készségünk alapján s a feltételekre nézve előterjesztett nyilatkozataink alapján tárgyalást a villamos üzem behozatala s közúti lóvasutunknak villamos üzemre való át- és kiépítése iránt.

Mély tisztelettel:

Az aradi közúti vaspálya és téglagyár részvénytársaság.

Dr. Mülek Lajos, Tenner József.

A felebbezést a város tanácsa terjeszti fel a belügyi és kereskedelemügyi miniszteriumokhoz azon határozat melléklésével, amelyet a város törvényhatósági bizottsága márciusi közgyűlésén a jogügyi bizottság javaslatára meghozott.

TÁVIRATOK

A svéd király utazása.

Berlin, március 27. Illetékes körökből kiszivárgott hírek szerint Vilmos császár kopenhági látogatása után Oszkár svéd király Berlinbe jön, ahol 3-4 napig fog tartózkodni.

A bolgár kabinet lemondása.

Szofia, március 27. A fejedelem elfogadta az egész kabinet lemondását.

Elengedett halálbüntetés.

Konstantinápoly, március 27. A szultán Agop-nak, akit Ormanian örmény pátriárka ellen elkövetett merénylete miatt halálra ítélték, elengedte a halálbüntetést.

jában elfojtsa. Valaki az első felvonás alatt elkiáltotta magát:

— *Le az abszolutizmussal!*

A rendőrök erre a kiabálásra dühösen rárontottak és kifelé akarták cibálni. Közbe két asszonyt fellöktek és egy gyermeket majd elgázoltak. A botrány láttára többen pártját fogták a letartóztatott embernek, akit kiszabadítottak a rendőrök kezéből. A láрма oly nagy volt, hogy még az utcáról is bejöttek a rendőrök. Most olyan verekedés támadt a rendőrök és a közönség között, hogy mindkét részről többen megsebesültek a közönség mindenféle tárgyival megdobálta a rendőröket, a kik a kezük ügyébe akadt embereket kékre-zöldre verték. Mivelhogy a rendőrök tulsulyba voltak, a közönség engedett, mire a rendőrök az egész színházat körülvették és az összes színházlátogatókat bekisérték. A rendőrségen valamennyit megbüntették kisebb-nagyobb pénzbírságra, tekintet nélkül arra, hogy tüntetett-e vagy sem.

— Minden pontos embernek gondoskodni kell, hogy szép látogató jegyei legyenek. Ajánljuk e célból az „Aradi Nyomda Részvény Társaság” nyomdáját, hol a névjegyek legújabb betűkkel csinosan, tetszés szerinti gyorsasággal készülnek és az ára 100 darabnak csinos dobozban 2 korona.

— Kivétel. Lapunk tegnapi és mai számának utolsó oldalán egy hirdetés található a következő felirattal: „Kivételes árak a tavaszi vásár alkalmából”. Aki ezen hirdetéseket figyelemmel átolvassa, ez bizonyára csodálkozni fog a rendkívül olcsó árakon, melyeket a forgaló emelése érdekében, a tavaszi vásár alkalmából Porter Vilmos Nagy Áruháza a Szabadság-téren életbe léptetett. Így tehát teljesen fölöslegesen tartjuk ezen kivételes árjegyzékhez további magyarázatot fűzni, s csak óhajtandó, hogy a közönség minél nagyobb mértékben vegye igénybe ezen kedvező alkalmat. Még csak azt jegyezzük meg, hogy bár az árak kivételesen olcsók, fényképkedvezményben a vevők továbbra is részesülnek.

— **Dentolin fog-crème** a legkedveltebb fogszepítő. 1 tubus 50 fill. Vojtek és Weisznál, Aradon.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy **Révész** Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265. sz.) képviselősséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

— **x— Husvétii utazások.** Propper N. János igazgató Utazási Irodája (Budapest Főherceg Sándor-utca 30. B. sz. I. em) ez évi husvétii ünnepek alatt ismét remek utazásokat valóban olcsó árban rendez: 1. Budapestről Rómába 2. Budapestről Rómába, Nápolyba Capri, Sorrento, Pompeji s a Vezuvra. 3. Budapestről Velence-Milanó Genuán át a Rivierára (Mentone, Monte-Carlo, Nizza stb.) Propper igazgató utazásai a modern utazás minden kényelmét biztosítják s minden utazási irodánál olcsóbbak s eddigelé a legelőkelőbb közönség osztatlan tetszését sikerült kivívniok. Azok részére, kik társaságban nem akarnak utazni, ugyanoly árban külön jegyek adatnak ki. Külön s egyedül utazók bármely napon indulhatnak. Tervezeteket s felvilágosítást készséggel nyújt Propper N. János igazgató Keleti Utazási Irodája, Budapest, Főherceg Sándor utca 30. B. I. em Aradon felvilágosítással szolgál **Révész Nándor** könyvkereskedése Szabadság-tér 20. telefon 265.

— **x— Örvendetes dolog,** hogy a közönség felvilágosodottsága mellett csak jó árú érven esülhet. Erre támaszkodva, mint tősgyökeres magyar gyáros ajánlom a legújabb módszer szerint, modern berendezésű gyáramban készült kitűnő pármái ibolya szappanomat, mely a frissen szedett ibolya gyöngéd, kedves illatával bír, a bőrt finomítja és üdíti. Rendkívül szelid hatásánál fogva a legérzékenyebb arcbőrök is nagy sikerrel használják. **Minden külföldi szappant háttérbe szorít.** 1 drb. 80 fillér, 3 drb. 2 korona 20 fillér. Készítője: Szabó Béla gyógyszerész, pipere szappangyáros Miskolcon. Raktar **Vojtek és Weisz** droguera és parfüm-nemű nagykereskedésében Aradon.

A diáksapkák.

(Stréberség az utcán.)

Arad, március 27.

Egy hónapja mindössze, hogy a főváros utcáit a diáksapkák élénké és érdekessé kezdték tenni, máris baj van a diáksapkákkal. Az egyetem ifjusága hozta divatba a diáksapkákat, ők kezdték viselni, s a példájukat természetesen siettek követni a kisebb diákok is, a középiskolák tanulói, a szakiskolák növendékei, sőt már a dedóbeieiek is sapkát viselnek, noha iskolába még nem járnak...

Eddig rendben van. Mindenütt a világon régi szokás ez, melynek nemcsak az a haszna, hogy a tanulóifjuság külső megjelenésében is mutatja, hogy a tudományos pályára készül, de az utcai életnek is színt, elevenséget, tarkaságot szerez ez a divat.

A hiba azonban ott van, hogy a kisebb iskolák, gimnáziumok, szakiskolák a sapkákban utánozni, vagy legalább megközelíteni akarják az egyetemi ifjuságot. Vagy színtolyan, vagy legalább a megtévesztésig hasonló sapkákat viselnek, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy őket is egyetemi polgároknak nézze az utca népe.

Emberi hiba és emberi hiúság. Érthető és szinte természetes a mi korunkban, a mai társadalmi viszonyok között, amikor virágjában van a stréberség, a mikor mindenki többen akar látszani, mint a mennyi, a mikor mindenki megtévesztetni és félrevezetni akarja embertársait.

Bizony ezek szomorú társadalmi viszonyok s kétszeresen sajnálatos, hogy ezek a rossz, hiu és kellemetlen törekvések elkapják a serdületlen ifjuságot is, amelytől pedig a javulást, a változást, a jobb időket várjuk és reméljük.

S ezért nagyon helyesnek tarjuk az egyetemi ifjuság azt a mozgalmát, amelylyel sapkájá formáját és jelentőségét meg akarja óvni és őrizni. Megkériki ugyanis az összes iskolák és intézetek igazgatóit, hogy tiltsák meg diákjaiknak, hogy ugyanolyan sapkákat hordjanak, mint az egyetemi ifjak, vagy olyanokat, melyek a megtévesztésre alkalmasak.

Az igazgatók hihetőleg pártolni fogják ezt a törekvést. Nekik is érdekök, hogy diákjaik ne stréberkedjenek már kora ifjuságukban s kötelességük az a törekvés, hogy a rájuk bízott ifjak büszkén és önértetesen azoknak vallják és hirdessék magukat, amik valóban.

A sapka-kérdést hihetőleg békésen intézik el. Mert bár helytelen volna, hogy a sapkák révén egyesek nagyobb tekintélyhez jutnának, mint a mennyit megérdemelnek, de az viszont kellemetlen és csúf dolog volna, ha a sapkavitát a vitás sapkának a fejről való erőszakos eltávolításával oldanák meg. És örökös verekedést jelentene az utcákon, a hol most a diáksapka egy kis élénkséget és tarkaságot jelent...

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Az átjáróház csalója. Ily címen mai lapunkban közölt híreinkre vonatkozólag **Schreyer** Sándor annak közlésére kért fel, hogy a Dálméi féle üzletből egy fiatal ember az ő nevében árucikkeket csalt ki. Kijelenti, hogy ő könyv és papirkereskedő segéd és jelenleg is Aradon tartózkodik.

KÖZGAZDASÁS ÉS KÖZLEKEDÉS.

— **Hegyszéki útás.** A muszkai hegyszék f. hó 30-án tartja rendes évi közgyűlését, mely alkalommal tisztújítást is tartanak. Legnagyobb küzdelom a hegybírói állásnál lesz, melyre több pályázó jelentkezett.

Budapesti áru- és értéktőzsse.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, március 27.

Déltársaság. Buzakínalatt mérsékelt, a vételkezdő korlátozott. Bányadit irányzat mellett 18,000 métermázsra került forgalomba, 2½ fillérrel olcsóbb árakon. Egyéb gabonanevek bányadtak. Időjárás szép.

Esti tőzsse. Berlin ¼, páris 5-el magasabb.

Zárulat 12 órakor:

Buza áprilisra	7.41—7.42
Buza májusra	7.35—7.36
Buza októberre	7.41—7.42
Rozs áprilisra	6.52—6.53
Rozs októberre	6.38—6.40
Zab áprilisra	5.99—6.—
Zab októberre	—
Tengeri májusra	6.17—6.18
Tengeri júliusra	6.23—6.25
Repece augusztusra	11.85—11.95

Zárulat 5 órakor:

Buza áprilisra	7.41—7.42
Buza májusra	7.36—7.37
Buza októberre	7.40—7.41
Rozs áprilisra	6.50—6.51
Rozs októberre	6.36—6.37
Zab áprilisra	5.96—5.97
Zab októberre	—
Tengeri májusra	6.15—6.16
Tengeri júliusra	6.21—6.22
Repece augusztusra	—

Zárulat 5 órakor:

	korona
Osztrák hitelrészvény	688.75
Magyar hitelrészvény	748.50
Leszámlolóbank részvény	463.—
Rákna-Murányi vasmű részvény	486.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	692.75
Északi vasut	617.50
Városi villamos vasut részvény	316.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, március 27.

Magyar aranyáradek 4%	121.25
Magyar koronáradek 4%	99.50
Magyar arany 4½%	93.25
Magyar ezüst 4½%	—
Magyar keleti vasut	—
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.50
Magyar Italmegváltási kötvény	—
Borvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	99.50
Magyar nyeregményorsorajegy kölcson	200.—
Tiszasszabályozási és szegedi kölcson	158.75
Osztrák papíráradek	100.50
Osztrák áradek ezüst	100.50
Osztrák áradek arany	121.50
Koronáradek	101.—
1860-iki Államsorsjegyek	154.—
Osztrák-magyar bankrészvény	1598.—
Magyar hitelbankrészvény	748.50
Osztrák hitelbankrészvény	689.50
Osztrák-magyar államvasut	693.75

CSARNOK.

Egy kis fehér bolt.

Irtá: Lux Terka.

Egy őszi reggel nyílt meg az özvegy Fanta Mimi virágboltja s a kirakatban a fikuszok, pálmák és kaméliák között szép rondirással írott cédula volt olvasható: Egy ügyes, tanult virágleány felvétetik.

A virágleány még aznap jelentkezett a szép, finom kis boltban, amelynek csupa fehérre fényezett, tükrös szekrényekből, fehér pultról állt a berendezése s a portékája: sok-sok illatos, néma és misztikusan fenséges virágokból.

A virágleány az apjával jött, egy vöröshaju, fekete szakállú, napernyőcsináló kis zsidóval, aki így mutatta be a leányt:

— **Ugyes és tanult virágleány.** Ugy köti a menyasszonyi bokrétaikat, mint a hogy senki más. Az ember azt hinné, hogy szárnyakat raktott rájuk és hogy elrepülnek. Nem azért mondom, mert az én leányom...

Akit ez a dicséret illetett, vöröshaju, elefáncsontbőrű, zöld szemű kis tizenbét esztendő leány volt. Kicsike, nem nagyobb, mint egy tizenkétéves gyerek, de csupa arany, csupa vonal s olyan hideg közömbösséggel halgatta az apja dicséretét, mint valami kiállított szobor a megvásárolt juri himnuszát.

Özvegy Fanta Mimi nézte a leányt és nem tudta, hányadán van vele. Tetszett is neki, meg nem is és zavartan nézegetett hol a leányra, hol az apjára, hol meg egy fiatal emberre, aki a kirakat háta mögött ült s egymásra vetett lábakkal cigarettázott.

A fiatal ember észre vette az asszony habzását, odaintette magához s valamit sugott neki, mire az asszony felkacagott.

— Ugyan menjen! — mondta hangosan.

— Jó, jó, — sugta újra a fiatal ember; — ismétlem, hogy ne fogadja fel ezt a leányt. Kirturja magát.

— Most már azért is felfogadom — kacagott újra az asszony s a leányhoz fordult. — Mi a neve, kisasszony? — kérdezte barátságosan.

— Pick Magda.

— S milyen fizetést kíván?

A leány vállat vont s karcsu, rövid kis derekát gögösen egyenesítette ki. Az apja rá nézett.

— Na, Magda!

— Tizenöt forintot — mondta határozott hangon s ellenséges pillantással nézett az asszony szemébe.

Ez ismét zavartan nézgetett egyik emberről a másikra és nem tudta, mit csináljon. A fiatal ember, csak azért, hogy a kis vörös zsidóleányt bosszantsa, fityimálólág szolt közbe:

— O nagysága csak tíz forintot ad.

A leány újra kiegyenesítette a derekát, a tükörbe egy pillantást vetett, s a fejét felemelte. Most magasabbnak látszott s kopott kis zöld kabátja gallérijából senjteni lehetett szép formájú, hátul kissé meggörbülő nyakát.

— Menjünk, papa! — szolt nyugodtan.

Keze már a kilincsen volt s Fanta Mimi visszahívta. Megegyeztek, a kis napernyős zsidó kezét csókolt az asszonynak s elment. Magda levette a kabátját; esőverte, kemény, rossz kis kerek kalapját s leült a fehér asztal elé és Fanta Mimi egy halotti koszorút kötött vele legelőször is.

A fiatal ember, aki a kirakat mögött ült, az asszony szeretője volt. Huszonnégy esztendő, okos, lusta, cinikus, szép szőke fiu, akinek nem volt más baja, minthogy az apja többszörös háziur volt a Józsefvárosban s a jövő gazdagsága idő előtt letörte az ambíciót. Akart lenni minden, de semmire se készült, pedig gondolkodni tudott. Most már csak cigarettázott, türelhető adósságokat csinált és olvasta a naturális regényírókat s tanulmányozta azokat az embereket, akik éppen eléje kerültek. Utánuk nem ment. Erre is lusta volt, de a virágbojtba szeretett eljárni. Különösen azóta, hogy a vörös kis leány odakerült. Meghúzódott egy sarokban és barátkozni próbált vele, de sehogyse ment.

— En nem szeretek beszélni — mondta kurtán a leány.

— Hát mit szeret?

A leány vállat vont.

— Semmit.

— Na, na! Hát egy hatszobás lakás, selyemruhák, színház, egy bankár férj?

A leány csökönyösen ismét vállat volt.

— Jó az egy szoba is.

— De a selyemruhák...

— Kapni az Ujvásártéren.

— S a színház?...

— Látni kívülről.

— És a férj?

— Hagyjon békét a kisasszonynak — szolt közbe Fanta Mimi kedvetlenül.

De a fiatal ember folytatta;

— Nem hiszem. Mégis csak van valami, amit szeretne.

— Van; — felelt a leány egy pernyi habzás után és hidegen nézett előbb a fiatal ember, azután az asszony szemébe. — Ezt a boltot szeretném magamnak.

A fiatal ember kacagni szeretett volna, de nem mert. Semmi tréfa nem volt a leány hangjában, sőt a komolyságnál is több volt benne: fenyegetőzés.

Az asszony csodálkozva nézett a lányra, de nem szolt semmit, csak kedvetlenül hallgatott tovább. Amióta a leány hozzákerült, mindig kedvetlen volt és úgy érezte magát a saját boltjában, mintha a máséban lenne. Mintha a kis vörös zsidóleány lett volna a gazda, ő meg az alárendelt személy, aki egy kis zöldszemű, szivtelen, hideg békának dolgozik, rendezget, ékesíti a fehér boltocskát s mintha még a lélegzetet is valaki másért szedte volna, annyira nem volt otthon saját magában sem.

Az asszony nem értett semmihez s alig egy hónap múlva a leány vezette az egész üzletet. Az asszony csak a vevőkkel való finom

bánásmódhoz értett, a leány meg ebben nem volt otthon. Gögös, hideg kis vadállat volt, gyakorlati észjárással és kitűnően értett a könyvtelhez, a kiadások redukálásához és az asszonyát semmire se nézte.

Mikor mindketten ültek a fehér asztal előtt s a leány ujjai olyan nesztelenül érintették a hosszúszáru tubarózsák rózsaszínű szirmait, mint a macska lába a földet, a pillái alól sokszor elnézte lopva az asszonyt.

(Vége következik.)

Vasuti közlekedés.

— Érvényes 1908. évi október hó 1-től. —

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	4.45	Személyvonat d. u.	3.35
Gyorsvonat délután	4.31	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Számv. Szolnokról este	9.—
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.50
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinról délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.07	Gyorsvonat délután	4.06
Radnára délután	7.23	Személyvonat este	8.57
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.15	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.59
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	7.10	Személyvonat reggel	8.36
Személyvonat d. u.	4.11	Vegyesvonat este	7.06
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Gurahonczáról szám. r.	8.08
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Gurahonczig szám. du.	4.30	Személyvonat este	6.56

Nemzeti színház.

Bérletszűnet.

Páratlan.

Szombaton, 1908. évi március hó 28-án:

KÜBY KLÁRA mint vendég:

Casanova.

Nagy operette 3 felvonásban. Szövegét írta: Faragó Jenő.
Zenéjét szerette: Barna Izsó.

SZEMÉLYEK:

A sátn	Polgár S.	Rendőrfőnök	Juhász S.
A felesége	Küry Klára.	Emilia, neje	Garai Ilonka.
Napoleon	Sarkadi A.	Náthán	Németh J.
Casanova	Szabó József.	Egy bakter	Füredi J.
Barbarina	Répásy G.	Pompadour	Küry Klára.
Maral	Bokor Imre.	Heloise	Jeszenszky J.
Marion	Küry Klára.	Clementina	Szilassy J.
Pietro, kertész	Bajczy Gy.	Udvarmester	Tukorai L.

Kézbe este 7 óra fél órakor.

NAPIREND.

Március 28. Szombat. Róm. kath. naptár: Sixtus. — Protestáns naptár: Sixtus. — Izraelita naptár: Sabbat, Pekude. — Görög-keleti naptár (március 15.): Agáp vortantó. — A nap két 5 óra 32 perckor, nyugszik 6 óra 7 perckor.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van hétfőn, szerdán és szombaton délelőtt 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig; kedden, csütörtökön és pénteken délután 1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$ óráig; vasárnap és ünnepeken zárva. Helyiség: Breklye-muzeum helyisége mellett ilósterem.

Időjárás. A központi meteorológiai-intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, semmi vagy kevés csapadék.

Március 28. A borosjenői kaszinó-egylet táncmulatsága. — Az aradi torna egyesület választmányi ülése este 6 órakor (Polgári fiúiskola.)

Holnap jelenik meg

„Jövendő“

5. száma,

ára 20 fillér.

Aradon kapható:

Ingusz I. és fia

könyvkereskedőnél.

Városi és megyei telefoni 517.

Eladó vizimalom.

Alulírott közhirrre teszi, hogy a 19. sz Maros- (rococo-) parti

hajómalom

szabad kézből eladó.

Bővebbet alulírott ügyvédi irodájában Aradon, József főherceg-ut 17. sz.

Dr. Tamasdán Livius,

ügyvéd.

Hirdetmény.

Az „Aradi Polgári Takarékpénztár részvénytársaság“

ezennel közhirrre teszi, hogy:

oly betéteknél, melyek három hónapig vannak az intézetnél elhelyezve . . . . . **4 $\frac{1}{2}$ %-ra,**

3 hónapnál rövidebb időre elhelyezett betéteknél pedig **4%-ra**

szállítja le a betéti kamatlatat az alapszabályok 64. §-a értelmében.

A 10%-os tőke-kamatadót az intézet fizeti.

**Aradi Polgári Takarékpénztár
Részvénytársaság.**

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy jó forgalmu

keresma üzlet, teljes berendezéssel, jutányos áron eladó. — Bővebbet Sarló-utca 8. 737

Azonnal kiadó

belt és lakás az izr. templom épületben bővebbet a ház mesternél. 709

Halász-utca 27. sz. a.

3 szobából álló utcái és egy 2 szobás udvari lakás azonnal olcsón kiadó. 761

Narancs- és citrom-ajánlat.

Mivel a napokban érkezett Triesztből egy wazgon (310 láda) finom narancs, ajánlom a következő áron:

- 1 láda 300-as narancs 9 kor. 50 fill.
- 1 " 360-as " 9 " — "
- 1 " 200-as " 8 " 50 "
- 1 " 300-as citrom 8 " 50 "

Zelekuntyán György

déli-gyümölcs kereskedő

Aradon, Szabadság-tér 20. sz.

Jég! Jég!

Jég! Jég!

Hirdetmény.

Buttyin község

tulajdonát képező

3 darab igen szépen fejlett, jó husban lévő magyarfajú tenyészképes

b i k a

tenyész irány változás miatt 1903. évi április hó 2-án d. e. 10 órakor nyilvános árverésen

eladatik.

Az előjáróság.

Hirdetmény.

Az Aradi első takarékpénztár, Aradi ipar és népbank, Aradmegyei takarékpénztár, Arad-csanádi gazdasági takarékpénztár rt. ezennel közhirre teszik, hogy

f. é. márczius hó 26-ik napjától kezdődőleg a betéti kamatlábat a következőleg állapították meg:

Az intézetek fizetnek:

1. Oly betétek után, melyek legalább 3 hónapig vannak az intézetnél elhelyezve . . . . . 4°/₁₀-ot.

2. Oly betétek után, melyek 3 hónapnál rövidebb ideig vannak az intézetnél elhelyezve . . . . . 3¹/₂^o/₁₀-ot.

Az intézetnél elhelyezett régi betétekre nézve a most megállapított kamatláb f. évi május hó 1-ső napjától kezdődőleg lép érvénybe.

A 10°/₁₀-os tőkekamatadót a leszállított betétek után az intézetek sajátjukból fizetik.

Arad, 1903. márczius hó 24-én.

Aradi első Takarékpénztár, Aradi ipar és népbank, Aradmegyei Takarékpénztár, Arad-csanádi gazdasági takarékpénztár rt.

Városi és megyei telefon 115.
Tisztelettel felhívom mélyen tisztelt ve-
vőim és a n. é. közönség szives figyelmét,
hogy 134
színes bőr különlegességeim a
tavaszi idényre megérkeztek.
Rendeléseket a legsikkesebb divat szetint
pontosan eszközölök.

Seelinger M. Andor

uri és női minta cipészete
Arad, Szabadság-tér.
Városi és megyei telefon 115.

Zálogcédulákat,
tört aranyat, ezüstöt és ékszer-
tárgyakat készpénz fizetés mel-
lett a legmagasabb árban vesz

DEUTSCH IZIDOR

óras és ékszerész
ARAD, TEMPLON-UTCZA
Minorita-palota.
Alkalmi vételek folytán legol-
csóbb bevásárlási forrás!
Arad legnagyobb 73
óra és ékszer-raktára.
TELEFON 438

Posta czim: Müller J. és fia Arad.

Ruha festészet.

A tavaszi idény beálltával tisztelet-
tel tudatjuk a n. é. közönséggel, miszerint
férfi és női tavaszi felöltők, gallérok (Ceppek),
gyermek kabátkák,
férfi öltönyök, női ruhák
egészben, minden bontás nélkül
festetnek

vagy vegyileg tisztítatnak

Müller J. és Fianál

Aradon,

Asztalos Sándor-utca 2—3. — Forray-utca 4. sz.

Gyár: Halász-utca 29—30.

Posta czim: Müller J. és fia Arad.

VÖRÖS JÓZSEF

paplan és matráczkészítő

Aradon, Deák Ferencz-utca 4. és 5. szám.

Tisztelettel értesíti a n. é. helybeli és vidéki közönséget,
hogy évek óta a Szabadság-téren létezett paplan és matrác-
készítési iparát **Deák Ferencz-utca 4. és 5. szám**
alá helyezte át.

Készít mindennemű

paplan és matráczókat

a legegyszerűbbtől a legfinomabb minőségben, jutányos árban
és pontos kivitelben. 604

Javítások jutányosan és a legnagyobb gondfordítás mellett elfogadtatnak.

Vidéki megbízások gyorsan és pontosan eszközölhetnek.

Porter Vilmos Nagy Áruháza

Arad, Szabadság-tér.

Kivételes Árak

a tavaszi vásár alkalmából.

Evőeszközök

valódi
szolingeri aczélből.

	Forint.
Acél evőeszköz, esontbetéttel, párja	—50
Tisztán aczélből, szép mintával	—50
" " teljesen sima	—40
Valódi nikkell	—75
Valódi alpakka	1.—
Kávés kanál, valódi nikkell, darabja	—20
Evő kanál,	—35
Tejmerő kanál,	—50
Levesmerő,	—75
Gyermek evőeszközök, 3 darab	—50

Diszes poharak minden betűvel 25 kr.
darabja
" " a vértanúszo- 35 kr.
borral, darabja

Gottlieb Taussig —
Calderara és Bankmann —
H. Kielhauser —
Georg Schicht —
Gustav Lohse —
Sarg F. A. fia és Társa —
Klein és Fia —
stb. cégek

**Szappan és Illatszer-
gyártmányai.**

Valódi schönfeldi

Porcellán- árak.

	Forint.
Evőkészlet, 6 személyre, 26 darab összesen	7.—
Ugyanaz, diszesebb kivitelben	9.—
Teás készlet, 6 személyre	4.—
Kávés készlet, 6 személyre	4.—
Teljes mosdó készlet, 6 darab	5.50
Ugyanez, 7 darab, finomabb kivitelben	8.—

Néhány feltűnően olcsó valódi

Kínai ezüst tárgy:

Rendkívül diszes kenyérkosár	2.50—3.—
Kávés kanál tiszta kínai ezüstműből drbja	—50
Evő kanál " " " "	1.—
Kés és villa " " " "	2.—
Igen elegáns cukor és vajtartó	3.—
Morzsa lapát finom kéffel	3—4—5.—
Gyönyörű gyümölcstálak 5 frttól 15 frtig	

Megjegyzés. Kínai ezüst áruból néhány száz darabot tartok raktáron, s hivatkozom e tekintetben a külön kirakatra. A tárgyak tartósságáért és valódiságáért kezességet vállalok.

Háztartási Gzettek.

	Forint.
Fali fűszer-szekrények	50, —.75
Majolika tortalap nikkell kerettel	1.—
Nikkell-cukortartó, üveg betéttel	1.—
Nikkell-sótartó, pormentes, elzárható	1.—
Ugyanilyen vajtartó	2.—
Fali sótartó, konyhába	—50
Ugyanez üvegbetéttel	1.—
Amerikai gyors habverő	—50
Söröspohár, nikkell fődövel	—75
Szabályozható gyorsforraló 50,	—75 1.—
Porcukor-tartó, körte alakban, nikkell fődövel	1.—
Cukor vagy kávé dobozok	—50
Gyümölcstartó, üveg betéttel, remek kivitelben	3.—
6 deszert-kés, állványnyal	—50
Nikkell gyertya és gyufatartó	—50
Nikkell tálcák	50, 75, 1.—
Nikkell kenyérkosár	75, 1.—
Cukorszoró üvegből	—50
Evőeszköz-kosár	—50
Vizes kancsók	—50
Sörös-készlet 6 személyre, tálcával együtt	2.—
Nagy festett tálak	—50
Ébresztő órák	1.75, 2, 3.—

Husvétii Öntözők, Tejások és Nyulak 10 krajczártól feljebb.

— Ezen cikkek külön kirakásban láthatók. —

Labdák

Szám	1	1½	2	2½	2¾	3	3¼	3½	3¾	4	4½	
Szürke	6	8	12	15	20	25	30	35	40	45	50	kr.
Szines	8	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	kr.

Ezenkívül a legnagyobb számok szintén kaphatók.

Kitűnő Tenisz labdák darabja 50 krajczár.

Rakettek 50 krajczártól 5—6 forintig.

10 korona vásárlásnál

minden vevő művészi kivitelű és életnagyságu platin bromfényképet kap teljesen ingyen, saját arckép után. Csupán a diszes papírkéretért térítendő meg 3 korona.

Városi és megyei telefon 324.